

ROMANIA
TRIBUNALUL TIMIS SECTIA COMERCIALA SI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR.

SENTINTA CIVILA NR. 665/CA SEDINTA PUBLICA DIN
DATA DE 28 NOIEMBRIE 2006

DECIZIA 79/2006

Pe rol se afla solutionarea cauzei având ca obiect actiune în anulare, formulată de reclamanta SC M SRL in contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE TIMIȘ.

Procedura legal îndeplinita.

După deschiderea dezbaterilor s-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședința după care constatând că nu mai sunt alte cereri, cercetarea judecătorească fiind încheiată se acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea actiunii așa cum a fost formulată, depune la dosar concluzii scrise.

Reprezentantul pârâtei pune concluzii în sensul respingerii actiunii conform concluziilor scrise depuse la dosar.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cerere înregistrată la această instanță sub nr.... cu, nr. nou ..., reclamanta SC M solicitat să se dispună în contradictoriu cu pârâta DGFP Timiș anularea Deciziei de impunere nr. 597/324/07.02.2006 și a Raportului de Inspecție Fiscală nr...., precum și a Deciziei nr. 155/79/12.04.2006, acte emise de pârâtă, ca fiind netemeinice și nefondate.

În fapt a arătat reclamanta , a solicitat rambursarea TVA- ului aferent lunilor iunie - octombrie 2005 și ca atare pentru rambursarea TVA- ului solicitat s-a efectuat un control fiscal urmare căruia a fost încheiat Raportul de Inspecție Fiscală nr....

. Prin acest act pârâta a stabilit obligația de plată suplimentară în valoare de... ca fiind TVA care nu se justifică la rambursare. S-a stabilit baza impozabilă suplimentară în valoare de ... Reclamanta a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. ... și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. ... În urma analizării contestației Biroul de Soluționare a Contestațiilor al DGFP Timiș a decis respingerea ca neîntemeiată a contestației reclamantei prin Decizia nr. 155/79/12.04.2006.

Reclamanta consideră prin motivarea actiunii de față faptul că societatea are dreptul să deducă TVA - ul aferent facturilor în cauză întrucât aceste facturi cu privire la care pârâta arată că nu îndeplinesc condițiile de document justificativ, au emanat de la furnizorii reclamantei, așa încât dacă facturile au fost completate greșit, greșeala aparține furnizorilor

reclamantei și nu reclamantei. Reclamanta mai arată faptul că potrivit legii speciale ce se referă la obligațiile agenților economici specializați pentru achiziționarea și valorificarea deșeurilor industriale reciclabile, aceștia sunt obligați conform textului de lege doar să solicite deținătorilor la cumpărare documentele de proveniență. Iar cei obligați la predarea

documentelor de proveniență sunt deținătorii de deșuri industriale reciclabile, adică furnizorii reclamantei; deci reclamanta arată că legea specială nu obligă reclamanta cu nimic și nici măcar nu o sancționează cu privire la obținerea documentelor de proveniență, iar reclamanta mai arată că a fost dovada solicitării acestor documente. Se mai susține prin acțiune de către reclamantă, faptul că organul de control a înțeles greșit modalitatea de aplicare a art. 160¹ din Codul fiscal, care prevede măsuri de simplificare prin faptul că TVA-ul nu se plătește efectiv, doar se înregistrează ca bază de calcul. În mod greșit a fost calculată baza impozabilă suplimentară. Facturile pe baza cărora organul de inspecție fiscală a stabilit atât nededucerea TVA cât și baza impozabilă suplimentară, reflectă operațiuni reale. Solicită deci reclamanta anularea Deciziei nr. 155/79/12.04.2006, a Deciziei de impunere nr... și a Raportului de Inspecție Fiscală nr.... precum și să se dispună rambursarea integrală a TVA solicitat.

În probațiune reclamanta depune la dosar în copie actele despre care a făcut vorbire în acțiune și solicită administrarea probei cu expertiză financiar - contabilă.

În drept invocă dispozițiile art. 187 Cod procedură fiscală, art. 145, 160¹ din Codul fiscal, OMFP 1365/2004, OG 16/2001, Ordinul 265/503/2001.

Pârâta a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea actelor administrative atacate.

În motivarea întâmpinării a arătat în esență faptul că prin Raportul de Inspecție Fiscală nr. 597/324/06.02.2006 încheiat ca urmare a solicitării reclamantei de rambursare a TVA - ului aferent pe-perioada 01.06.2005 - 31.10.2005 s-a constatat că o serie de facturi fiscale specificate în Anexa 11 a actului încheiat, nu au avut completate codul fiscal al reclamantei ori a fost completat eronat. În aceste condiții suma de ... lei aferentă acestor facturi este dedusă de pe facturi care nu îndeplinesc condițiile legale de deducere prevăzute de art. 155 alin. 8 din Codul fiscal. Totodată, cu privire la deșeurile de metale feroase și neferoase, precum și materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de OUG nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, reclamanta a aplicat prevederile art. 160 din Codul fiscal privind taxarea inversă. Cu ocazia inspecției fiscale din verificarea documentelor de proveniență fizică a deșeurilor s-a constatat ca reclamanta nu detine pentru toate achizițiile documentele respective, înțelegându-se prin documente de proveniență definirea din art. 17 alin. 3 din Ordinul nr. 265/503/2001. Referitor la deșeurile de carton și hârtie, reclamanta nu detine documentele legale privind proveniența lor. Se mai arată de către pârâtă în cuprinsul întâmpinării că se susțin argumentele pentru care a fost respinsă contestația reclamantei prin Decizia nr. 155/79/12.04.2006, sens în care solicită menținerea ca legale a actelor administrative atacate.

În probațiune a fost încuviințată și administrată expertiza contabilă judiciară, solicitată de către reclamantă și efectuată de către expert contabil Pureca Lucian, proba aflată la filele 103-111 dosar.

De asemenea expertul contabil Pa completat raportul de expertiză prin răspunsul la obiecțiunile formulate de pârâtă la raportul de expertiză, răspuns aflat la filele 120-123 dosar.

Examinând actele aflate la dosar raportat la acțiunea reclamantei și văzând dispozițiile legale în materie se constată că este întemeiată acțiunea reclamantei, sens în care se va admite, dispunându-se anularea Deciziei nr. 155/79/12.04.2006, pronunțată în procedura prealabilă administrativă, precum și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. .. și a Deciziei de impunere nr.,...- pentru suma de ... lei RON reprezentând TVA, constatând reclamantei dreptul la rambursarea acestei sume, deci anulând actele administrative

mentionate, conform cererii reclamantei, doar în partea privitoare la suma reprezentând TVA de rambursat ... lei RON în baza următoarelor argumente:

Atât în procedură prealabilă administrativă cât și prin cererea de chemare în judecată de față, s-a solicitat de către reclamantă anularea parțială a Deciziei de impunere nr. 597/324/07.02.2006 și a Raportului de Inspecție Fiscală nr....pentru suma de ... lei RON, sumă ce este compusă din :RON reprezentând TVA nejustificată la rambursare pentru plata unor facturi care nu îndeplinesc condiția de document justificativ deoarece nu a fost completat codul fiscal al societății ; și - ...RON reprezentând TVA aferentă facturilor de achiziție care nu au fost însoțite de documentele de proveniență conform Ordinului comun al Ministerului Industriei și al Resurselor nr. 265/2001 și al Ministerului Administrației Publice nr. 503/2001.

Reclamanta a solicitat rambursarea soldului sumei negative a TVA pentru perioada 01.06.2005-31.10.2005. Organul de control însă a precizat că există facturi ce nu îndeplinesc condițiile legale de deducere, de asemenea a apreciat că reclamanta nu prezintă documente de proveniență așa cum este definit acest termen prin art. 17 alin 3 din Ordinul nr. 265/503/2001. Așa încât organul de control a stabilit TVA suplimentar de achitat de către reclamantă.

Cu privire la obiectul acțiunii, respectiv cererea de anulare în parte pentru suma de ... RON reprezentând TVA, expertul contabil a concluzionat, concluzii reținute de către instanță în soluționare, faptul că, neacceptarea facturilor în litigiu la deducerea TVA este o modalitate eronată aplicată tendentios de către organul de control și că operațiunile înscrise în aceste documente sunt reale și pot justifica rambursarea TVA în mod absolut real. Nerespectarea prin omisiune sau eroare a condițiilor prevăzute la art. 155 alin. 8 Cod fiscal nu este imperativ sancționatorii, prin eliminarea de către organul de control a acestor documente de la deductibilitatea TVA, mai ales și datorită faptului că toate informațiile cerute de formularul - factură fiscală, sunt și au fost justificate și în timpul controlului cu date certe înscrise în contractele economice încheiate cu furnizorii în cauză, contracte care au stat la baza întocmirii facturilor fiscale.

Expertul a constatat că facturile fiscale emise de furnizori și neacceptate la deducere de către organul fiscal au fost înregistrate de către emitenți la venituri și au fost acceptate ca documente valabile la colectarea TVA și că pe baza lor, furnizorii au realizat profituri pentru care au plătit impozite în condițiile prevăzute de legislația în vigoare. Expertul consideră că neacceptarea deductibilității TVA de către organul de control este forțată întrucât este dovedită fără echivoc realitatea înregistrărilor în evidența financiar contabilă a agentului economic cumpărător. În sprijinul celor afirmate de expert vine și răspunsul dat de către Direcția Generală Legislație Impozite Indirecte din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care la solicitarea reclamantei, prin Adresa nr. 270726/19.04.2006 arată că : „Dacă cumpărați și comercializați alte deșeuri decât cele din metale feroase și neferoase, considerăm că potrivit Deciziei Comisiei Fiscale Centrale, puteți să vă exercitați dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor de deșeuri reciclabile în baza facturii fiscale întocmită potrivit prevederilor art. 155 alin. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, chiar dacă nu detineti documente de proveniență, conform Normelor de aplicare a OG nr. 16/2001 cu condiția ca operațiunile să fie reale”.

În ceea ce privește actele supuse controlului, expertul a mai constatat faptul că agentul economic la data efectuării controlului nu se regăsea în nici una din situațiile enumerate și prevăzute de legislația în domeniu cu privire la cazurile în care organul de control putea să facă modificarea bazei de impunere prin estimare. Organul de control afirmă expertul, nu avea dreptul la estimarea bazei de impunere atâta timp cât reclamanta a

aplicat măsurile simplificate prevăzute la art. 160¹ alin. 3 din Codul fiscal, înscriind pe facturile emise „taxare inversă” fără să aibă loc plăți efective între furnizor și cumpărător. Cheltuielile privind achiziționarea de materiale reciclabile în scopul valorificării ulterioare potrivit legii, sunt cheltuieli care se încadrează în prevederile art. 21 din Codul fiscal, fiind cheltuieli care se înscriu în cadrul cheltuielilor deductibile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile. Se concluzionează deci de către expert faptul că, nu are acoperire legală constatarea înscrisă de organul de control fiscal privind suma de ... lei RON ca sumă nedeductibilă la calculul impozitului pe profit. Toate facturile pe care organul de control le-a respins de la deducerea TVA și de la deductibilitatea la calculul impozitului pe profit sunt înregistrate corect în evidenta financiar contabilă, din acest punct de vedere ele reflectă operațiuni legale în conformitate cu prevederile Legii Contabilității nr. 82/1991 rep.

În ceea ce privește facturile care nu erau însoțite de documente privind justificarea provenienței materialelor reciclabile primite de la furnizor, ele se încadrează în prevederile art. 21 din Codul fiscal, constată expertul, fiind înregistrate în evidenta contabilă a societății și . deci pot fi și ele considerate ca deductibile la calculul impozitului pe profit. Operațiunile contabile stint reale, constată expertul.

Prin răspunsul la obiecțiunile formulate de pârâtă, expertul PL își susține poziția exprimată în cuprinsul raportului de expertiză, arătând că diferența dintre punctul de vedere al pârâtei și punctul de vedere al expertului, constă în faptul că în timp ce expertul contabil interpretează prevederile legale într-un mod obiectiv și imparțial, organele Ministerului Finanțelor Publice, cu ocazia întocmirii actelor de control a rambursării TVA, procedează la aplicarea unui subiectivism exagerat.

Expertul contabil consideră că este inacceptabil ca un document (factură) emis de către un furnizor, având completate toate rubricile cerute de prevederile legale în vigoare posibil eronat în mod involuntar), să fie considerat perfect valabil și legal de către organele de control ale MFP atunci când este vorba de înregistrarea în contabilitatea furnizorului deoarece creează profit și implicit impozitul aferent achitat bugetului de stat și faptul că același document, cu aceleași înscrisuri, să fie considerat nelegal, în condițiile în care cumpărătorul (clientul) după ce înregistrează documentul în contabilitate, cronologic și sistematic în strictă conformitate cu prevederile Legii Contabilității nr. 82/1991 rep. solicită rambursarea TVA, în condițiile legii. Legiuitorul nu a considerat că orice greșeală privind completarea facturilor poate conduce la sancționarea agenților economici cu neacceptarea acestor documente la rambursarea TVA . O dovadă în plus o constituie și faptul că această practică a eliminării în mod subiectiv și tendențios de către organele de control a facturilor emise de furnizor completate cu erori involuntare de formă și nu de fond nu este menționată de legiuitor la capitolului „Sanțiuni” a Codului fiscal.

Prin răspunsul la obiecțiuni expertul contabil susține faptul că organele DGFP Timiș dau o interpretare eronată legii și nu țin cont nici de răspunsul dat de către forul lor tutelar, respectiv Direcția Generală Legislație Impozite Indirecte din cadrul Ministerului Finanțelor Publice care la cererea reclamantei confirmă faptul că aceasta poate exercita dreptul de deducere TVA chiar dacă facturile nu sunt însoțite de documente de proveniență a deșeurilor, cu condiția ca operațiunile să fie reale, fapt ce s-a demonstrat cu ocazia controlului.

De asemenea s-a probat faptul că reclamanta a solicitat furnizorului documentele de proveniență a deșeurilor; astfel încât în mod eronat organul de control a procedat la eliminarea din cadrul documentelor justificative la deducerea TVA a facturilor neînsoțite de documente justificative.

Legiuitorul în art. 5 lit. c din OG nr. 16/2001 a precizat fără echivoc faptul că pasibili de sancțiune sunt fumizorii care nu au dat curs cererii cumpărătorului și nu acesta din urmă.

Așa încât se constată că în mod neîntemeiat s-a respins cererea reclamantei de rambursare TVA în sumă de ... lei , văzând concluziile raportului de expertiză efectuat în cauză, astfel încât se va dispune anularea în parte a actelor administrativ fiscale atacate, cu consecința constatării dreptului la rambursarea sumei precizate supra , al reclamantei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC M împotriva pârâtei DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE TIMIȘ.

Dispune anularea Deciziei nr. 155/79/12.04.2006 pronunțată în procedură prealabilă administrativă, precum și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. 597/324/ 06.02.2006 și a Deciziei de impunere nr. 597/324/07.02.2006 - ambele doar în parte pentru suma de ..lei RON, reprezentând TVA constatând reclamantei dreptul la rambursarea acestei sume.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată din 28 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,